

הולכה בשמאל

ארבע עבודות דם יש בכל זבח, (א) שחיטה, (ב) קבלת הדם בכלי שרת, (ג) הולכת הדם למזבח, (ד) וזריקת הדם למזבח.

השחיטה כשרה בזר, ואינה עבודת כהונה. ומקבלה ואילך העבודות הן עבודות כהונה. שנאמר, "וְיִשְׁחַט [אף בעלים שהוא זר] אֶת בֶּן הַבֶּקֶר לְפָנֵי ה', וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם [=זו קבלת הדם, וממנה ואילך נעשית העבודה בבני אהרן, ומתוך כך שנאמרה עבודה זו בלשון הקרבה, למדו גם להולכת הדם], וְזָרְקוּ [בני אהרן הנוכרים] אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד" (ויקרא א' ה').

וכלל בדינו, שכל עבודה שנאמר בה שנעשית באמצע, וכן כל עבודה שנאמר בה שנעשית על ידי כהן, נעשית בימין בלבד ולא בשמאל. ואם כן קבלת הדם וזריקת הדם המפורשים בכתוב הנ"ל, שנעשים על ידי כהן, כשרים בימין בלבד.

אולם לעניין הולכת הדם, נסתפקו לפני רב ששת, האם היא כשרה בימין בלבד, או מאחר שלא נאמר בה כהונה בפירוש, כשרה גם בשמאל.

ופשט רב ששת ספק זה ממשנתנו, בה מבואר, שכהן גדול הנכנס להקטיר קטורת לפני ולפנים, נוטל את המחתה של גחלים בימין, ואת הכף של קטורת בשמאל, הרי שהולכת הקטורת בשמאל כשרה, והוא הדין להולכת הדם.

ודווקא ממשנתנו, בה נזכר דין הולכת הקטורת, ניתן להביא ראיה לדין הולכת הדם, ששתי הולכות אלו הן הולכות של דבר שהוא עיקר ההקרבה, ובלא הקרבתו אין כפרה למה שבאו.

אבל מדין העלאת אברים למזבח להקטרה, שמבואר בברייתא, שזה שזכה להעלות את הראש ואת הרגל מעלה את הראש בימינו ואת הרגל בשמאלו, [ובית עורה לחוץ, והחתיך לפניו כלפי כהן, שכך הדבר נאה], אין להביא ממנה ראיה, שכל הולכה בשמאל כשרה, כי הולכת אברים אינה עיקר ההקרבה, שכן כפרת הקרבן תלויה בדם, ואף אם לא העלו את האברים כלל, בזריקת הדם הקרבן מכפר על מה שבא.

דף מ"ט

ומסקנת הסוגיה, לדחות את דברי רב ששת מברייתא, בה מפורש, ששלוש העבודות